

معرفی بندپایان آبزی رودخانه چشممه علی دامغان

صفر پورعلی دارستانی*

مقدمه

صرفنظر از زیبایی طبیعی، منابع ماهیان، استفاده انسانی و غیره، آبهای جاری میکروارگانیسمهای بسیاری را در خود جای داده اند[۲۳]. بندپایان بزرگترین شاخه جانوری می باشند که یک میلیون گونه از آنها شناسایی شده اند. از نظر تعداد و تنوع گونه ای رتبه اول را در جانوران دارا هستند. سازگاری بندپایان به حدی است که تمام اکوسیستمهای و زیستگاههای جهان را اشغال نموده اند. از اعمق ۵۰۰۰ متری دریاها تا ارتفاع ۶۰۰۰ متری کوهستانها دیده می شوند. در میان بندپایان، حشرات گروه معروفی هستند که به تعداد بسیار زیادی در استخراها و جویبارها یافت می شوند. گونه های هر یک از گروههای اصلی حشرات آبزی، در تمام قاره ها مشاهده می شوند، طوری که یک جویبار در آفریقا شبیه جویباری در کالیفرنیا است[۲۳]. امروزه ۱۱ راسته از حشرات، آبزی هستند[۵] و تعدادی از آنها تا حدودی نیمه آبزی می باشند. تمام این حشرات، به استثنای قاب بالان آبزی (Hydracarina) و کنه های آبزی (Coleoptera) بلوغ در آب و بعد از بلوغ در خشکی زندگی می کنند. اگرچه قاب بالان و کنه ها گاهی در تمام مدت زندگی در آب به سر می برند ولی کاملاً وابسته به اکسیژن هوا هستند. بنابراین حشرات بطور ثانوی و ناقص به زندگی آبی سازگار شده اند[۲۳].

موجودات زنده ای که در اکوسیستمهای آبهای جاری زندگی می کنند، عموماً موجودات کفزی هستند[۱]. مهمترین عاملی که موجودات بستر آب را کنترل می کند، طبیعت بستر آب است. در بسترها متفاوت، از جمله صخره ای، سنگی، شنی، گلی، رسوبی و غیره، جانداران متفاوتی زندگی می کنند. همچنین فاکتورهای مختلفی مانند املاح، دما، سرعت جريان آب، اکسیژن و غیره در زندگی موجودات آبزی بسیار

چکیده

در این مطالعه، بندپایان آبزی رودخانه چشممه علی در شهرستان دامغان در استان سمنان بررسی شدند. از دهانه چشممه تا روستای آستانه در یک سال کامل نمونه برداری انجام شد. نمونه برداری از جریان آرام، تندر، جلبکها و گیاهان آبزی، گل و لای و بستر ماسه ای انجام شد. از حشرات راسته هایی مانند: فنردمان، سنجاقکها، زودمیران، ساسهای آبزی، موی بالان، دو بالان، از کلیسیر داران: کنه های آبزی و از سخت پوستان: جور پایان، ناجور پایان، خرچنگها، کلادوسرا و سیکلولپس بدست آمد. رودخانه چشممه علی دارای ثبات و پایداری نسبتاً بالایی است که ناشی از وضعیت جغرافیایی چشممه می باشد. شناسایی ۴۷ گونه از بندپایان آبزی، نشان دهنده تنوع گونه ای بالا در این رودخانه است.

کلمات کلیدی: آبزی، بندپایان، فون، چشممه علی، دامغان

*-نویسنده مسئول مکاتبات (sapoda1385@yahoo.com)

۱- کارشناس ارشد بیوسیستماتیک جانوری

دشت کویر محدود می شود[۱۱]. رودخانه چشمه علی از چشمه ای به همین نام در ۳۰ کیلومتری شمال دامغان سرچشمه می گیرد. این رودخانه با آبیاری مزارع مسیر خود، نهایتاً وارد شهر دامغان شده و باغات و مزارع شهر و اطراف آنرا آبیاری می کند. چشمه علی در طول جغرافیایی ۱۵-۲۰ و عرض جغرافیایی ۳۶-۱۶-۰۰ قرار دارد. ارتفاع منطقه از سطح دریا حدود ۱۵۰۰ متر است[۹]. چشمه علی دارای آب و هوای گرم و خشک بوده و میزان متوسط بارندگی آن در سال ۸۳ ۱۵۴/۹ میلیمتر بوده است[۷]. میزان آبدهی چشمه ۱-۱/۷ متر مکعب در ثانیه است. رودخانه و منطقه مورد مطالعه در حوضه آبریز کویر نمک قرار دارد[۸]. چشمه علی در بخش جنوبی رشته کوه البرز قرار دارد. دهانه چشمه با داشتن دو استخر بزرگ و چشم انداز طبیعی از مناطق تفرجگاهی شهرستان دامغان است.

در این مطالعه از دهانه چشمه تا ابتدای باغات روستای آستانه، از اردیبهشت ۸۳ تا اردیبهشت ۸۴ به تعداد ۲۰ نمونه برداشتی انجام شد. نمونه ها با توجه به اندازه و ظرفت آنها، توسط قلم مو، پنس و صافی کردن از ظرف جدا و در فیکساتیو قرار داده شدند. برای صافی کردن نمونه ها از تور با چشمه های ۰/۵×۰/۰ و ۱×۱ و ۲×۲ استفاده شد. نمونه ها از میان جلیکها، گل و لای بستر، شن و ماسه و جریان آب بدست آمدند.

ثبت نمونه ها از اهمیت لازم برخوردار است، چون نگهداری آنها برای مطالعات بیشتر و کاملتر و استفاده محققان آینده بسیار با اهمیت است. اما با همه روشهایی که بکار برده می شود، اغلب گونه ها پس از ثبت شدن از انعطاف پذیری و نرمی خارج شده و خشک می گردند. رنگ طبیعی بدن دفرمه شده و انواع شفاف کدر می شوند. برای ثبت نمونه ها از روشهای چندی استفاده می شود از جمله: (واحد مهرگان از روشهای چندی استفاده می شود از جمله: (واحد اعداد سی سی است)

موثرند[۶]. جانور اگر در جهت جریان آب قرار گیرد، شسته می شود، از این رو جانبدار مجبور است در منطقه آبهای مرده یا پشت سنگها قرار گیرد[۱]. انواعی که در جویبارهای کوهستانی بسر می برند، معمولاً کفرزی هستند. این گونه ها یا در لای و لجن بستر قرار می گیرند و یا با چنگکهایی که دارند به بستر آب می چسبند. جویبارها برای مطالعات اکولوژیک ایده آل هستند اما در مسیر خود از نظر طول، عرض، بستر، گیاه و جزئیات هیدرولوژیکی ناهمگن هستند، به همین دلیل گفته می شود که یک جویبار خود از چندین میکروزیستگاه تشکیل شده است. طبیعت بستر این میکروزیستگاهها، پراکنش این جانبداران را تعیین می کند[۱۰]. دیگر عوامل کنترل کننده پراکندگی و ترکم جمعیت، دما، نور، اکسیژن، پناهگاه، دبی آب، سرعت آب، عمق و پهنای آب، رسوب، رقابت، شکار، رفتارهای حرکتی و مهاجرتی و میزان آلدگی می باشد[۱۰-۱۶]. مثلاً در مناطقی که میزان اکسیژن آب اندک است، تعداد گونه ها نسبت به مناطق پر اکسیژن محدود است[۱۶].

بندپایان از نظر اقتصادی، بهداشتی و اکولوژیکی اهمیت بالایی دارند. بسیاری از آنها مفیدند، در حالی که برخی از آنها بیشترین آسیبها را به آدمی می رسانند. عده ای انگل گیاهان و جانوراند و برخی هم مانند انواع آبزی مورد مطالعه حاضر، با قرار گرفتن در رژیم غذایی ماهیان، از اهمیت ویژه ای برخوردار هستند[۵]. هدف از مطالعه حاضر، شناسایی و مطالعه تنوع زیستی بی مهرگان آبزی رودخانه چشمه علی می باشد. اینگونه مطالعات از آن جهت با اهمیت است که در کشور ما هنوز درباره فون بی مهرگان آبزی، منابع جامع و مدون ارایه نشده است.

مواد و روش کار

منطقه مورد مطالعه: رودخانه چشمه علی در شهرستان دامغان در استان سمنان واقع است. شهرستان دامغان با مساحت ۱۱۴۲۹ کیلومتر مربع از شمال به شهرستان گرگان، از شرق به شهرستان شاهرود، از غرب به شهرستان سمنان و از جنوب به

۱۹-۱۲/۱۲-۸۳ - از تمام بخشها ساعت ۱۶-۸

۲۰-۲/۲-۸۴ - ابتدای رودخانه و نیزار ساعت ۸-۱۴

نتایج و بحث

گونه های بدست آمده در این مطالعه در جدول ارایه شده است. تنوع گونه ای قابل ملاحظه ای در رودخانه کوچک چشمی علی مشاهده می شود. ثبات و پایداری رودخانه در بخش ابتدایی یکی از عوامل مهم و اساسی تنوع بی مهرگان آبزی رودخانه است. بخش ابتدایی رودخانه دارای آبی تمیز، شفاف و دائمی است و از نظر جغرافیایی و ژئومرفولوژیکی طوری است که هیچگاه سیلانی نمی شود. سیلابهای اطراف معمولاً در بخشها پایینی وارد رودخانه می شوند. به همین دلیل تنوع زیستی در قسمت پایین دست با بخشها ابتدایی کاملاً متفاوت است. این رودخانه و به عبارت کلی تر شهرستان دامغان در منطقه کویری واقع شده است. در اثر بارشها ناگهانی و حتی متوسط، بسرعت سیلاب جاری می شود و آب رودخانه را گل آلود می کند.

با وجود تنوع گونه ای مناسب، عدم وجود برخی از گونه های معروف دو علت می تواند داشته باشد:

۱- به دام نیامدن هنگام جمع آوری. با توجه به اینکه نمونه برداری در یک دوره چند ماهه و حتی چند ساله تنها مواردی را در بر می گیرد که طی نمونه برداری به دام بیفتند، بنابراین تنها بخشی از گونه ها در این طرح بررسی شدند.

۲- نبود نمونه ها در این رودخانه. چشمی علی یک رودخانه بسته می باشد که به رودخانه های بزرگ و یا دریایی مرتبط نیست. بخصوص که در فواصل طولانی از این رودخانه، دریاچه یا رود بزرگی دیده نمی شود. حوضه آبریز دریای خزر هم توسط مانع بزرگی چون رشته کوه البرز از این منطقه جدا می شود.

یازده راسته از ۲۹ راسته حشرات در آب زندگی می کنند[۵]. تعدادی از آنها آبزی حقیقی و تعدادی هم نیمه آبزی هستند. تمام این حشرات به استثنای قاب بالان و ساسهای آبزی قبل از بلوغ آبزی و بعد از بلوغ خشکی زی هستند[۲۳].

اسید استیک	فرمالین	آب مقطر	اتانل ۹۶%
۱۰۰	۱۰۰	۱۳	۵
۵۵	۳۵	۵	۵
۱۵	۳۰	۶	۲
۵۰	۴۰	۱۰	-
۸۰	۲۰	-	-

جهت تثبیت نمونه هایی مانند لارو دوبالان بهتر است از سه روش تثبیت اول استفاده شود و گرنه نمونه ها پلاسمولیز شده و چروکیده می گردند. برای تثبیت نمونه های بزرگتر مانند سخت پوستان (خرچنگهای گرد) می توان از هر نوع فیکساتیوی استفاده کرد. در این مطالعه از دو روش ذکر شده آخر اسفاده شده است.

نمونه برداریها و ایستگاهها (شکل ۲):

۱- استخر اول ساعت ۱۴/۳۰-۸۳/۲/۱۴

۲- ابتدای رودخانه ساعت ۱۴/۳۰-۸۳/۲/۳۱

۳- ابتدای رودخانه ساعت ۱۰-۸۳/۳/۲۱

۴- استخر دوم ساعت ۱۴/۳۰-۸۳/۳/۲۷

۵- جریان تند رودخانه ساعت ۹-۸۳/۴/۳۰

۶- نیزار ساعت ۱۰-۸۳/۴/۳۱

۷- استخر اول و دوم ساعت ۱۴-۸۳/۵/۲۵

۸- نیزار ساعت ۱۴-۸۳/۵/۲۶

۹- ابتدای رودخانه ساعت ۱۴-۸۳/۶/۷

۱۰- استخر اول ساعت ۱۴-۸۳/۶/۱۹

۱۱- نیزار ساعت ۱۴-۸۳/۷/۵

۱۲- نیزار و جریان تند رودخانه ساعت ۱۰-۸۳/۷/۱۵

۱۳- استخر دوم و ابتدای رودخانه ساعت ۸-۸۳/۸/۱

۱۴- استخر اول، ابتدای رودخانه و نیزار ساعت ۸-۸۳/۸/۱۵

۱۷-۸

۱۵- نیزار ساعت ۱۰-۸۳/۹/۵

۱۶- نیزار ساعت ۱۴-۸۳/۹/۸

۱۷- ابتدای نیزار ساعت ۸-۸۳/۱۰/۱۱

۱۸- انتهای نیزار ساعت ۸-۸۳/۱۰/۱۸

نازک و پر مانند هستند. شکل آبششها در شناسایی جنس این جانوران بسیار مهم می باشد. از مهمترین مبدلان انژی از مواد گیاهی به گوشتی هستند[۲۴]. در این مطالعه پنج گونه از سه جنس *Cloeon*, *Baetis*, *Caenis* بدست آمد. این جانوران بسیار بی دفاعند، به همین دلیل در میان گیاهان آبری و زیر سنگها مخفی می شوند. در آخرین پوست اندازی، قطعات دهانی تحلیل می رود. در این مرحله تغذیه نمی کنند و پس از جفتگری و تخمریزی بسرعت می میرند[۱۵].

نیم بالان (Hemiptera) راسته بزرگی هستند که تنها تعداد محدودی از آنها در آب زندگی می کنند. برخی از نیم بالان کاملا آبری و بعضی دیگر نیمه آبری هستند. تمام ساشهای آبری همانند قاب بالان آبری، گرچه کاملا وابسته به آب باشند، برای تنفس از اکسیژن هوا استفاده می کنند. اعضای خانواده *Gerridae* آشنا ترین ساشهای آبری هستند که روی سطح آب اسکیت می روند. این گروه هیچگاه به زیر آب نمی روند[۲۴ و ۱۸]. *Gerris* گونه ای است که در این نمونه برداری پیدا شده و تقریبا انتشار جهانی دارد. از ویژگیهای جالب توجه این گونه، چند شکلی در بال آنها است. برخی دارای بال معمولی و بعضی دارای بالهای بزرگ و توسعه یافته اند. راست و مستقیم بودن چنگالها در آنها ویژگی دیگری است که امکان اسکیت روی آب را بدون شکستن لایه سطحی آب فراهم می کند[۲۳]. از خانواده *Notonectidae*, *Notonecta*, *Corixidae* ساشهای آبری کوچکی هستند که در آنها نرها قادر به تولید صدا هستند[۲۳]. رنگ آنها خاکستری و دارای خالهای زرد، قهوه ای و تیره فراوانی می باشند [۱۸]. قدرت پرواز قوی دارا هستند، به همین دلیل با افزایش تعداد افراد و گرمی هوا مهاجرت می کنند. نزدیک سطح آب زندگی می کنند و به اعماق نمی روند. برای ماهیان مضرنند و بندرت بوسیله ماهیان تغذیه می شوند[۲۴ و ۲۳]. شاید عجیب ترین نیم بالان آبری، *Hydrometra* از خانواده

در میان حشرات، دوبالان (Diptera) متنوعترین و معروف ترین بی مهرگان هستند. محجور ترین و گمنام ترین آنها در آب، فنر دمان (Collembula) می باشند که محدودی از آنها را در آب می توان یافت مانند *Sminthuridae* در مطالعه حاضر. اگرچه این گونه ها در آب بطور اتفاقی دیده می شوند، اما هیچگاه در آب تخمریزی نمی کنند[۴].

سنچاکها (Odonata) از حشرات معروف تمام آبهای شیرین هستند. سنچاکها حشرات بسیار مفیدی هستند، اگرچه لاروهای آنها به بچه ماهیان حمله می کنند[۲۱]. این جانوران دارای دو زیر راسته بنامهای طیاره مانندها *Anisoptera* و آسیابکها *Zygoptera* هستند که از هر کدام دو گونه بدست آمد. از زیر راسته اول دو گونه *Libellula sp* و *Coenagrion sp* و از زیر راسته دوم *Aeschna sp* (a,b) بدست آمد. بدن لاروهای طیاره مانندها کلفت تر و کوتاهتر از آسیابکها است. پاهای آنها نسبتا بلند و به خارج امتداد داشته و ظاهری عنکبوت مانند به آنها می دهد. آبششها در دیواره رکتوم قرار داشته و از خارج مشخص نیستند. در حالیکه آبششها در آسیابکها سه عدد بوده و در انتهای شکم به وضوح قابل مشاهده است. آبششها برگی شکلند و برای شنا همانند باله عمل می کنند[۲۴]. ویژگی بارز لاروهای این جانوران، توسعه یافته بسیار زیاد لب پایین آنها است. این اندام دارای دو چنگال جلویی بوده و برای شکار بکار می رود. لب پایین در استراحت تا خورده و در زیر سر قرار می گیرد. *Libellula* تحرک کمتری دارد و در زیر گل و لای بستر مخفی می شود. ولی آسیابکها بیشتر در لای گیاهان آبری پنهان می شوند[۴].

از قدیمترین و نسبتا ابتدایی ترین راسته های حشرات، زودمیران Ephemeroptera هستند[۲۴]. در میان حشرات، تنها زودمیران و Plecoptera نیمفهای آبری دارند[۱۶]. از ویژگیهای بارز آنها دارا بودن سه رشته بلند دمی است. بالغها عمر کوتاهی دارند اما نیمفها با ۲-۳ سال عمر آنرا جبران نموده اند. در این مدت طولانی تا ۲۷ بار پوست اندازی می کنند. نیمفها در اطراف بندهای شکمی دارای آبششها برگی ،

گیاهان آبزی بدست آمد. بالغ این جانوران همانند زودمیران و موی بالان پس از خروج از آب عمر زیادی ندارد[۱۵]. *Tabanidae* خانواده بزرگی است که انتشار جهانی دارد[۱۸]. ماده های آنها خونخوار بوده و از آفات جدی آدمی و دامها هستند. جنس نر و ماده براحتی قابل تشخیص است چون چشم در نرها پیوسته و در ماده ها مجزا می باشد. از نظر پزشکی با اهمیت است چون میزان بیماریهای مانند فیلاریا و سیاه زخم هستند[۱۵]. لارو این دوبالان همانند کلان پشگان از لای و لجن بستر بدست آمد.

Tendipedidae یا *Chironomidae* حشراتی پشه مانند هستند که در همه جا دیده می شوند. خرطوم ندارند و نیش نمی زند. لارو بیشتر این جانوران آبزی هستند. بسیاری از لاروها در محفظه هایی که می سازند زندگی می کنند[۱۸]. این محفظه ها برخلاف لانه موی بالان در هر دو طرف باز است[۱۵]. لاروها کشیده، استوانه ای، لوله ای و تا ۳۰ میلیمتر طول دارند. از ویژگیهای آنها این است که در قطعه اول سینه دارای یک جفت پرولگ می باشند. آبشش در قطعه ماقبل انتهای شکم موجود است[۱۸]. برخی بعلت داشتن هموگلوبین در خون، قرمز رنگ هستند[۱۵]. فراوانترین جنس این گروه *Chironomus* است. در لارو *Chironomus Pentaneura* شاخکها و پرولگها از بلندتر است. لارو *Chironomus* تنها لارو نمونه برداری شده این گروه است که علاوه بر آبشش مخرجی، دارای آبشش شکمی نیز است. پرولگها در *Metriocnemus* کوتاه است. در لارو *Clunioninae* در قطعات سینه ای سه لکه مشهود است. بدن این لارو به حدی ظریف و شفاف است که طناب عصبی در آن قابل رویت است.

پشه ها گروه بزرگی از دو بالان هستند که انتشار جهانی دارند. این حشرات در خانواده *Culicidae* قرار دارند. در این مطالعه جنس *Culex* و *Aedes* بدست آمد که از معروف‌ترین اعضای این خانواده هستند. بیشترین تعداد آنها در گودالهای حاشیه رودخانه جمع آوری شد. لارو پشه های کولسیده براحتی از سایرین مجزا می شوند چون قطعات سینه ای در

Hydrometridae باشد. این افراد دارای بدنی باریک، دراز، استوانه ای و شکننده هستند. طول سر در این گروه گاهی به اندازه طول شکم کشیده است. شاخکها و پاهای بزرگی دارند. همی لیترا کاهش یافته و گاهی قابل تشخیص نیست[۱۸]. همگی گوشتخوار و شکارچی هستند. نیم بالان آبزی گروه ناهمگنی هستند که هر خانواده از آنها از نظر ساختمان بدن و زیستگاه از هم مجزا می باشند. به همین دلیل آنها را گروه پلی فلیتیک می دانند[۲۲].

موی بالان *Trichoptera* حشراتی شبیه شب پره ها هستند. لارو *Hydropsyche* بدست آمده در این مطالعه، دارای سر و قطعات دهانی توسعه یافته است. در قطعات شکمی آبششها رشته ای دیده می شود. در انتهای شکم یک جفت *proleg* مشاهده می شود که قلابدار است و برای چسبیدن به بستر بکار می رود. این گونه برخلاف بیشتر اعضای این گروه برای خود غلاف یا توری نمی سازد. بیشتر اعضای این گروه همه چیز خوار هستند اما نمونه مذکور گیاهخوار است[۱۸-۱۵].

دو بالان (Diptera) راسته بزرگی از حشرات هستند که در تمام زیستگاهها دیده می شوند. تعداد زیادی از آنها در آب زندگی می کنند. در تمام اکوسیستمهای آبی دنیا، از گودالها تا رودخانه های بزرگ و عمیقترين دریاچه ها انتشار دارند. دگردیسی كامل دارند و لارو آنها کرمی شکل و بدون چشم است[۱۵]. از ویژگیهای بارز این حشرات، نداشتن پاهای سینه ای می باشد. در عوض برآمدگیهای کاذب بدون مفصل و بند در بدن آنها مشاهده می شود. تنفس در بسیاری از آنها با پوست انجام می شود (اگرچه بعضی آنها در ظاهر دارای آبششهايی در انتهای شکم هستند). برخی هم اکسیژن را از هوا دریافت می کنند[۲۴].

کلان پشگان یا *Tipulidae* یکی از دوبالان معروف آبزی هستند که بسیار شبیه پشه ها می باشند اما این جانوران قادر به نیش زدن نمی باشند. پاهای آنها از پشه ها بلند تر و شکننده تر است[۱۸]. لارو *Tipula* در میان لای و لجن

دو گونه خرچنگ گرد به نامهای *Potamon sp* و *Potamon persicum* بdst آمد. این خرچنگها بیرون از آب هم دیده می شوند اما قادر به تحمل خشکی به مدت طولانی نیستند. لانه های آنها در حاشیه رودخانه قابل مشاهده است. این لانه ها که چند سانتیمتر بالاتر از کناره آب در خشکی کنده شده اند، مدخل آنها در زیر زمین در آب یا نزدیک به آب قرار دارد.

گاماروس *Gammarus sp* فراوانترین گاماروس (Amphipoda) در چشم علی است که در هر فصلی و در هر قسمتی از رودخانه قابل دستیابی می باشد. مخصوصا در ابتدای رودخانه که بعلت تعادل حرارتی در فصول مختلف، ثبات بیشتری دارد. انواع متنوعی از گاماروسها در آبهای شیرین یافت می شوند. تفاوت های تاکسونومیکی بین گونه های مختلف، اگرچه کم است ولی مجزا و پایدار است. در برخی موارد تفاوت های مرغولوزیکی بین دو گونه به سختی قابل تشخیص است. صفات تاکسونومیکی می تواند در یک جمعیت، همانند جمیعت های متفاوت همان گونه، بشدت متغیر باشد. صفاتی که در یک گونه بسیار پایدار است، مانند شکل چشم، می تواند در گونه دیگر بسیار متغیر باشد. برخی صفات در تمام گاماروسها پایدار و با ثبات است مانند ساختار پالپهای آرواره ای، در حالیکه برخی دیگر در تمام نمونه ها متغیر و ناپایدار می باشد مانند تعداد خارهای پشتی و جانبی یوروسومیتها [۱۷].

آسلوس *Asellus aquaticus* (Isopoda) نیز از فراوانی خوبی برخوردار بود. برخلاف گاماروس، این سخت پوست از سطح پشتی - شکمی پهن شده است. در لابه لای گیاهان آبزی خود را مخفی می کند، کفرزی و خزنده است. دافنی یکی از سخت پوستان پلانکتونی است که در تمام آبهای شیرین یافت می شود. دو جنس *Chydorus* و *Simocephalus* در نمونه برداریها بdst آمدند. در ابتدای بهار تعداد اندکی ماده مشاهده می شود که از تخمها در خواب بوجود آمده اند. پس از آن بعلت بکر زایی، تعدادشان بشدت افزایش می یابد. از ویژگیهای جالب توجه این

آنها به هم جوش خورده و بزرگتر از سایر بخش های بدن است. بیشتر عادت گیاه خواری دارند. لارو پشه آنوفل در زیر سطح آب بصورت افقی قرار می گیرد اما لارو کولکس و ای دیس زاویه دار قرار می گیرند [۱۵].

سیاه مگسان Simulidae کوچک، سیاه رنگ، کوهان دار و گوژپشت هستند [۱۵]. لارو سیاه مگسان آبزی بوده و بوسیله بادکش های دیسکی شکل خود در عقب بدن، به سنگها و اشیا دیگر می چسبد. یک پرولگ قوی با قلاطه های کوچک در پیش سینه وجود دارد. در بخش دهانی دارای یک قسمت شانه ای شکل هستند. عقب بدن لارو از جلو برآمده قر است. این لاروها در جویباره ای تند گذاشته می شوند. لارو این دو بالان پیله های ابریشمی می بندند که شفیره درون آن قرار می گیرد [۱۸].

لاروهای خانواده Dixidae دارای بنده های سینه ای مجزا هستند. در انتهای دمی دو لوب جانبی، یک زایده دمی بلند و دو اشپیراکل دیده می شود. در بخش دهانی اندام شانه مانندی دیده می شود که با آن غذا را فیلتر می کنند. لاروها در سطح یا نزدیک سطح آب به شکل U دیده می شوند. لاروها دارای دو جفت پرولگ شکمی هستند. بخش پشتی قطعات شکمی دارای تاجی از زایده های کیتینی محکم می باشند. شفیره این حشرات چند سانتیمتر بالاتر از سطح آب قرار می گیرد و آبری حقیقی نمی باشد [۲۳].

معدودی از خانواده یزرك Anthomyiidae و Ephydriidae آبزی هستند و شفیره ای می سازند که دارای زایده های شاخ مانند برای چسبیدن به بستر آب می باشند. بیشتر سوسکهای قاب بال آبزی در بخش انتهایی منطقه مورد مطالعه یعنی نیزار در گودالهای حاشیه ای بdst آمدند، چون این گودالها دارای بستر گلی بودند که برای زندگی آنها مناسب است.

از کلیسرداران جنسهای *Lebertia* و *Hygrobates* بdst آمدند. این جانوران کمتر از دو میلیمتر طول دارند و تبادلات کازی با پوست انجام می شود.

پشه‌ها (بخصوص ای دیس) و سنجاقکها دیده می‌شود، گذاشتند تخم‌های مقاوم به خشکی در آبگیرها و گودالهای خشکیده است. به محض اینکه آب وارد این گودالها می‌شود، تخمها از دیاپاز خارج شده و وارد زندگی فعال می‌گردند. برخی از بی‌مهرگان بعنوان اندیکاتوری برای آلودگی یا تمیزی آب بکار می‌روند. مثلاً زود میران نسبت به آلودگی شدید آب حساس هستند و بسرعت می‌میرند. با مشاهده آنها می‌توان به آلوده نبودن آب پی‌برد. به همین دلیل، تنوع زودمیران در آبهای تندری بیشتر از آبهای آرام و راک است. میران *Plecoptera* نسبت به درجه حرارت بالا در آب حساس هستند.^[۱۶]

منابع

- ۱- احمدی، م و م. نفیسی (۱۳۸۰). شناسایی موجودات شاخص بی‌مهره آبهای جاری. انتشارات خیر، ۲۴۰ صفحه.
- ۲- اسماعیل ساری، ع (۱۳۷۹). باکتریها، جلبکها، قارچها و بی‌مهرگان آب شیرین. موسسه تحقیقات شیلات ایران، ۵۳۱ صفحه.
- ۳- پورعلی دارستانی، ص (۱۳۷۴). بررسی اکولوژیک و بیولوژیک سفیدرود. پایان نامه کارشناسی، دانشگاه شهید بهشتی، ۱۶۲ صفحه.
- ۴- پورعلی دارستانی، ص (۱۳۸۴). شناشایی بخشی از آبزیان چشمیه علی دامغان. دانشگاه آزاد دامغان، ۱۰۲ صفحه.
- ۵- حجت، ح (۱۳۸۲). حشرات (راهنمای جمع آوری و شناسایی). انتشارات امیر کبیر، ۳۷۶ صفحه.
- ۶- خاتمی، ه (۱۳۸۳). بی‌مهرگان کفزی آبهای شیرین. سازمان حفاظت محیط زیست، ۲۰۵ صفحه.
- ۷- سالنامه هواشناسی، ۸۱-۸۲ سازمان هواشناسی کشور
- ۸- سیفعی، م (۱۳۷۸). بررسی مقایسه ای مورفومتریک و مریستیک ماهیان آفانیوس در ایران. پایان نامه کارشناسی ارشد زیست‌شناسی، دانشگاه شهید بهشتی، ۱۵۷ صفحه.
- ۹- سازمان نقشه برداری کشور، (۱۳۷۱). فرهنگ جغرافیایی روستاهای کشور. شماره ۵، شهرستان دامغان.

جانوران، دارا بودن *cyclomorphosis* یا تغییرات فصلی و مرفو‌لوزیکی ماده‌ها بخصوص در گونه‌های آب شیرین است. دافنی در اوخر پاییز، زمستان و اوایل بهار شکل نرمال و طبیعی (سر گرد) دارد. با گرمتر شدن آب، محور طولی سر افزایش طول حاصل کرده و ظاهری کلاهخود مانند به خود می‌گیرد. میزان این تغییرات، یعنی برآمدگی کلاهخود، در افراد یک گونه حتی در دو درجه حرارت، بخصوص در مراحل اولیه تکوین مرتبط می‌دانند^[۱۸]. *Chydorus* های جمع آوری شده به رنگ صورتی بودند چون در بدن آنها رنگدانه تنفسی *erythrocrucorin* وجود دارد.

سیکلولپس دیگر سخت پوست پلانکتونی است که با داشتن دو کیسه بزرگ تخمی در دو طرف شکم ماده‌ها برای تشخیص داده می‌شود. برخلاف دافنی، تنوع سیکلولپس در آبهای شیرین کم است^[۲۴]. تحمل کاهش اکسیژن در این جانوران از دافنی بیشتر است. اگرچه قادر به شنا هستند اما بیشتر بتیک هستند^[۱۸]. این سخت پوستان با وجود کوچک بودن، به بچه ماهیان حمله می‌کنند و برای مزارع پرورش ماهی مضرند. بعضی از نمونه‌ها دارای فراوانی فصلی هستند، مثلاً سیکلولپس بیشتر در انتهای بهار و انتهای تابستان بدست آمد، اما دافنی در انتهای تابستان و ابتدای پاییز فراوانی بالایی از خود نشان داد. سیکلولپس بیشتر در آبهای آرام و جاری، اما دافنی بیشتر در گودالهای موجود در حاشیه رودخانه بدلست آمد. این مورد به توانایی تحمل خشکی بوسیله تخم این جانوران مربوط است. خرچنگ گرد را حتی در زمستان می‌توان در حاشیه رودخانه مشاهده نمود. در ابتدای چشمه، بعلت خروج آب از دل کوه، در استخرها تقریباً آب دارای درجه حرارت ملایمی است. پس از استخرها، دمای آب بتدریج کاهش یافته و از شدت فعلیت آبزیان در زمستان کاسته می‌شود.

انواعی که در آبهای تندری زندگی می‌کنند، برای کاهش فشار آب، از سطح پشتی - شکمی پهن شده‌اند و دارای زواید حرکتی جانبی هستند. یک رفتار جالب توجه که در برخی

- 24- Zhadin, V. I. and Gerd, S. V., (1970). Fauna and Flora of the rivers, lakes and reservoirs of the USSR. Jerusalem. pp. 49-100.
- 10- عطایی، م (۱۳۷۵). بررسی بیوسیستماتیک جماعت گونه *Enochrus salomonis* در یکی از سیستمهای چشمی جویباری پارک ملی بمو. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شیراز. ۱۶۵ صفحه.
- 11- کشاورز، ع. (۱۳۷۰). تاریخ و جغرافیای دامغان. انتشارات هیرمند، ۲۶۶ صفحه.
- 12- محمدیان، ح. (۱۳۸۲). سخت پوستان ایران. نشر شب پره، ۲۲۴ صفحه.
- 13- محمدیان، ح. (۱۳۸۳). دوبالان ایران. نشر شب پره، ۱۳۷ صفحه.
- 14- Barnes, R. D., (1981). Invertebrate zoology, Holt-Sanders pub. pp. 1089.
- 15- Borror et al, (1998). An introduction to study of insects. pp. 807.
- 16- Gullan, P. J., and Cranston, P. S., (2000). The insects. Black well science. pp. 215-237.
- 17- Karaman, G. S. and Pinkester, S., (1977). Fresh water *Gammarus* species from Europe, north Africa and adjacent regions of Asia (Crustacea – Amphipoda) *Gammarus pulex*-group and related species. Bijdragen tot de dierkunde. 47(1), pp. 97.
- 18- Pennak, R. W., (1953). Fresh water Invertebrates of the united states. Ronald press company. pp. 769.
- 19- Quigley, M., (1986). Invertebrates of stream and rivers. Edvard Arnold Ronald press pub, pp. 84.
- 20- Richards, O. W. and Davies, R. G., (1994). IMMS general text book of Entomology. Vol. 2, Chapman and Hall pub, pp. 1353.
- 21 Romoser, W. S., (1981). The science of entomology. Macmillan pub. pp. 377-433.
- 22- Stock, J. H., Mirzajani, A. R., Vonk, R., Naderi, S., and Kiabi, B. H. (1998). Limnic and brackish water Amphipoda (Crustacea) from Iran. Beaufortia, vol.48, No. 9, pp. 173-234.
- 23- Usinger, R. L., (1974). Aquatic insects of California. University of California, pp. 508.